

Καλός και κακός λογισμός (Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ρωτήσαμε μια μέρα το Γέροντα για το εξής πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε:

«Γέροντα, μας λέτε συνέχεια να έχουμε καλό λογισμό. Θα σας πούμε, όμως, μια περίπτωση, για να δούμε τι μας συμβουλεύετε να απαντούμε. Έρχονται μερικοί άνθρωποι και μας λένε:

«Ο τάδε ιερέας παίρνει πολλά λεφτά από τα μυστήρια, ο δείνα καπνίζει πολύ τσιγάρο και πηγαίνει στα καφενεία», ο άλλος λένε πως είναι ανήθικος και, γενικά, βγάζουν ένα δριμύ κατηγορητήριο εναντίον των κληρικών και μάλιστα παρουσιάζουν μαζί κι αποδείξεις των όσων λένε. Σ' αυτούς τους ανθρώπους τι μπορούμε να λέμε;»

Τότε, ο Γέροντας άρχισε να μας λέει:

«Γνώρισα εκ πείρας ότι σ' αυτή τη ζωή οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι σε δύο κατηγορίες. Τρίτη δεν υπάρχει -ή στη μια θα είναι ή στην άλλη. Η μία, λοιπόν, κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Η μύγα έχει την εξής ιδιότητα: να πηγαίνει πάντα και να κάθεται σε ό,τι βρώμικο υπάρχει. Για παράδειγμα, αν ένα περιβόλι είναι γεμάτο λουλούδια, που ευωδιάζουν, και σε μια άκρη του περιβολιού κάποιο ζώο έχει κάνει μια ακαθαρσία, τότε μια μύγα, πετώντας μέσα σ' αυτό το

πανέμορφο περιβόλι, θα πετάξει πάνω από όλα τα άνθη και σε κανένα δεν θα καθίσει. Μόνο όταν δει την ακαθαρσία, τότε αμέσως θα κατέβει και θα καθίσει πάνω σ' αυτήν και θα αρχίσει να την ανασκαλεύει, αναπαυόμενη στη δυσωδία που προκαλείται από το ανακάτεμα αυτό. και δε θα ξεκολλά από εκεί.

Αν τώρα έπιανες μια μύγα, και αυτή μπορούσε να μιλήσει και τη ρωτούσες να σου πει μήπως ξέρει αν πουθενά υπάρχουν τριαντάφυλλα, τότε εκείνη θα απαντούσε πως δε γνωρίζει καν τι είναι αυτά. «Εγώ, θα σου πει, ξέρω πως υπάρχουν σκουπίδια, τουαλέτες, ακαθαρσίες ζώων, μαγειρεία, βρωμιές». Η μία λοιπόν μερίδα των ανθρώπων μοιάζει με τη μύγα. Είναι η κατηγορία των ανθρώπων που έχει μάθει πάντα να σκέφτεται και να ψάχνει να βρει ό,τι κακό υπάρχει, αγνοώντας και μη θέλοντας ποτέ να σταθεί στο καλό.

Η άλλη κατηγορία των ανθρώπων μοιάζει με τη μέλισσα. Η ιδιότητα της μέλισσας είναι να βρίσκει και να κάθεται σε ό,τι καλό και γλυκό υπάρχει. Ας πούμε, για παράδειγμα, πως σε μια αίθουσα, που είναι γεμάτη ακαθαρσίες έχει κάποιος τοποθετήσει σε μια γωνιά ένα λουκούμι. Αν φέρουμε εκεί μια μέλισσα, εκείνη θα πετάξει και δεν θα καθήσει πουθενά έως ότου βρει το λουκούμι. και μόνον εκεί θα σταθεί.

Αν πιάσεις τώρα τη μέλισσα και τη ρωτήσεις πού υπάρχουν σκουπίδια, αυτή θα σου πει ότι δε γνωρίζει. Θα σου πει «εκεί υπάρχουν γαρδένιες, εκεί τριανταφυλλιές, εκεί θυμαρι, εκεί μέλι, εκεί ζάχαρη, εκεί λουκούμια» και γενικά θα είναι γνώστης όλων των καλών και θα έχει παντελή άγνοια όλων των κακών. Αυτή είναι η δεύτερη ομάδα, των ανθρώπων εκείνων που έχουν καλούς λογισμούς και σκέπτονται και βλέπουν τα καλά.

Όταν σ' ένα δρόμο βρεθούν να περπατούν δύο άνθρωποι, οι οποίοι ανήκουν στις δύο αυτές κατηγορίες, τότε, φτάνοντας στο σημείο εκείνο όπου ένας τρίτος έκανε την «ανάγκη» του, ο άνθρωπος της πρώτης κατηγορίας, θα πάρει ένα ξύλο και θ' αρχίσει να σκαλίζει τις ακαθαρσίες. Όταν, όμως, περάσει ο άλλος, της δεύτερης κατηγορίας, που μοιάζει με τη μέλισσα, προσπαθεί να βρει τρόπο να τις σκεπάζει με χώμα και με μια πλάκα, για να μην αισθανθούν και οι άλλοι περαστικοί τη δυσωδία αυτή, που προέρχεται από τις βρωμιές». Και κατέληξε ο Γέροντας:

«Εγώ σε όσους έρχονται και μου κατηγορούν τους άλλους –και με δυσκολεύουν- τους λέω αυτό το παράδειγμα και τους υποδεικνύω να διαλέξουν σε ποια κατηγορία θέλουν να βρίσκονται και αναλόγως να ψάξουν να βρουν και τους ανάλογους ανθρώπους της κατηγορίας τους».

*Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα από το βιβλίο του Ιερομόναχου, Χριστόδουλου

Αγιορείτου με τίτλο: “Ο γέρων Παΐσιος”, που κυκλοφόρησε το 1994, μετά το θάνατό του.

Πηγή: <http://agiostheologos.gr/arthro70.html>